

การพูดภาษาอังกฤษที่บ้าน

บทนำ

เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่ต้องสอนลูกให้พูดภาษาแม่ของตน ในช่วงสองปีแรกของชีวิตเด็ก แม่จะสอนให้ลูกหัดพูดโดยที่แม่จะใช้เสียงและการพูดในลักษณะพิเศษที่เรียกว่า 'parentese'

พ่อแม่สามารถสนับสนุนลูกของพวกเขาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการนำเทคนิค 'parentese' มาใช้สอนลูกๆ แม้ว่าตัวพวกเขาเองจะมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานก็ตาม

พ่อแม่มักจะกังวลเรื่องสำเนียงภาษาอังกฤษของลูก ซึ่งเด็กเล็กมีความสามารถที่จะเลียนเสียงสำเนียงภาษาอังกฤษจากสิ่งที่พวกเขาเจอในชีวิตประจำวันได้ดีเยี่ยม เด็กเล็กต้องการความรู้สึกที่ว่า "ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษได้" และ "ฉันชอบภาษาอังกฤษ" และการสนับสนุนของพ่อแม่สามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีตั้งแต่ครั้งแรกที่ลูกเรียนภาษาอังกฤษ

อ่านบทความด้านล่างเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษที่บ้าน คุณสามารถดาวน์โหลดได้ โดยการคลิกขวาที่ลิงค์ด้านล่างเพื่อดาวน์โหลด หรือ สามารถพิมพ์หนังสือคู่มือนี้ได้เช่นกัน

ทำไมการช่วยเหลือจากพ่อแม่ถึงดีที่สุด

- พ่อแม่สามารถที่จะให้ความสนใจให้กับเด็กได้เต็มที่และใช้เวลาสอนตัวต่อตัวกับพวกเขาได้
- พ่อแม่สามารถจัดเวลาเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในแต่ละวันให้เหมาะสมกับลูกและตัวพ่อแม่เองได้
- พ่อแม่สามารถควบคุมระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษและเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และความมีสมาธิของลูกได้
- พ่อแม่จะรู้จักลูกของเขาเป็นอย่างดีและสามารถใช้สัญชาตญาณในการตัดสินใจที่จะใช้การพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กแต่ละคน
- พ่อแม่สามารถรับรู้ถึงอารมณ์และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกได้ รู้ว่าช่วงเวลาใดที่เด็กๆ มีความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้ภาษาในแต่ละวัน แต่บางคนก็ยากที่จะมาสมาธิในการเรียน
- พ่อแม่สามารถทำให้บทเรียนมีความสนุกสนานได้เท่าที่ต้องการ เพราะไม่ได้เป็นการสอนที่อยู่ในชั้นเรียน
- พ่อแม่สามารถนำวัฒนธรรมแบบอังกฤษเข้ามาในครอบครัว เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้ในเรื่องวัฒนธรรมของพวกเขาเองและของประเทศอังกฤษ

'Parentese language' คืออะไร

'Parentese language' หมายถึง รูปแบบของการพูดอย่างหนึ่งที่มีลักษณะการปรับโทนเสียง จังหวะการพูด หรือเนื้อหา ให้คล้ายภาษาของเด็กเล็ก เพื่อให้พ่อแม่สามารถสื่อสารกับลูกได้ดีและให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาในระดับที่ดีขึ้นไป คุณแม่จะมีทักษะการใช้ภาษาลักษณะนี้อยู่สูงมาก ในขณะที่คุณพ่อมักจำกัดความสามารถในการพูดลักษณะนี้ในบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น การอ่านสมุดภาพหรือ การเล่นเกม อย่างไรก็ตามเด็ก ๆ ต้องการแบบอย่างหรือบุคคลที่เป็นต้นแบบ โดยเฉพาะเด็กผู้ชายที่ต้องการแบบอย่างที่เป็นผู้ชาย เหมือนกัน เพราะการใช้ภาษาของผู้ชายมีความแตกต่างจากผู้หญิง กล่าวคือผู้ชายจะมีรูปแบบในการพูดที่เป็นระบบแบบแผนและไม่พูด พร่ำเพรื่อ

พ่อแม่สามารถใช้ความนุ่มนวล น้ำเสียงที่ห่วงใย และภาษาที่เข้าใจง่าย ในการสอนลูกๆ ให้ทำกิจกรรมต่างๆ โดยที่เด็กไม่รู้ตัว เช่น

- การวิจารณ์ (พูดเสียงดัง) ในสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น 'Let's put it here.' 'There.' 'Look. I've put it on the table.' 'Which one do you like?' [หยุด] 'Oh, I like this one.' 'The red one'
- พูดประโยคที่สอนลูกไปแล้วบ่อยๆ การพูดซ้ำๆ เป็นวิธีธรรมชาติที่ทำให้เด็กจะแน่ใจว่าเข้าใจได้ถูกต้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นสิ่งที่น่าเบื่อในเด็กเลย
- คุณพ่อคุณแม่ควรมีการโต้ตอบกลับในสิ่งที่ลูกพูดและขยายความเพิ่มเติม เช่น ลูก:'Yellow'; ผู้ปกครอง : 'You like the yellow one.' 'Here it is.' 'Here's the yellow one.' 'Let's see. yellow, red and here's the brown one.' 'I like the brown one, do you?' [หยุด]
- พูดให้ช้าลงและเน้นในคำศัพท์ใหม่ๆ อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงของโทนเสียงในภาษา เช่น 'Which rhyme shall we say today?' ' You choose.' [หยุดพูดเพื่อให้ลูกเลือก]
- ใช้ประโยคเดิมๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ การทำกิจกรรมและเกมในภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อเด็กเข้าใจมากยิ่งขึ้น ประโยคพื้นฐานเหล่านี้ก็จะขยายความเพิ่มขึ้น เช่น 'Let's play Simon says.' 'Stand there.' 'In front of me.' 'That's right.' 'Are you ready?'
- เพิ่มการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางเพื่อช่วยในการเข้าใจ
- ใช้วิธีการสบสายตากันระหว่างการสอนตัวต่อตัวเพื่อให้ลูกรู้สึกมั่นใจและไม่ลังเลที่จะพูด
- เจียบช่วงขณะเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ไตร่ตรองสิ่งที่พวกเขาได้ฟังมาและพร้อมที่จะตอบกลับ เมื่อเด็กยังมีข้อจำกัดเรื่องการพูดอยู่ การเจียบช่วงขณะในการเล่าเรื่องอะไรก็ตามจะเพิ่มความสุขและดึงความสนใจให้อยู่กับเนื้อเรื่องและเกมนั้น

พ่อแม่บางคนไม่กล้าที่จะแสดงบทบาทคล้ายละครและใช้เทคนิค "parentese" ในการสอนลูก อย่างไรก็ตามสำหรับเด็กแล้วสิ่งเหล่านั้นจะเป็นการทำให้เด็กเรียนรู้และทำความเข้าใจกับภาษาได้ง่ายขึ้นด้วยบทเรียนที่สอนในภาษาแม่ของตนเอง เมื่อเด็กเล็กเริ่มพูดพ่อแม่มีความรู้สึกกลัวว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องสอนโดยใช้เทคนิค "parentese" ยกเว้นเมื่อต้องการที่จะสอนภาษาหรือกิจกรรมใหม่

การใช้ภาษาอังกฤษ

การใช้ภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ ด้วยการพูดซ้ำๆ พ่อแม่จะช่วยเด็กให้เริ่มคิดเป็นภาษาอังกฤษในระหว่างทำกิจกรรมซึ่งเด็ก ๆ จะรู้สึกมั่นใจ และสามารถเดาได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เหมือนกับตอนเล่นเกมหรือตอนร้องเพลง

เด็กเล็กอยากที่จะสามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ ตัวของเขาและสิ่งที่พวกเขาชอบ เช่น 'I like; I don't like... yuk' สิ่งที่พวกเขาได้ทำไป เช่น 'I went to; I saw...; I ate...' หรือสิ่งที่พวกเขารู้สึก เช่น 'I am sad; she's cross ...'

พ่อแม่สามารถช่วยลูกเรียนภาษาอังกฤษโดยการอ่านสมุดภาพร่วมกัน หรือทำหนังสือที่วาดภาพหรือใช้ภาพถ่ายด้วยตัวเอง

เด็กเล็กเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเองจนกลายเป็นเป็นทักษะในการถ่ายทอดเป็นภาษาอื่น ๆ เพื่อใช้ในสถานการณ์ที่ต่างกัน เช่น 'All gone.' หากผู้ใหญ่ถ่ายทอดประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเหมือนกัน เด็กก็สามารถที่จะจดจำและนำไปใช้ได้

เมื่อเด็ก ๆ ต้องการที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษที่เรียนจากโรงเรียน โดยใช้ประโยคเช่น 'What's your name?' 'How old are you?'

'What's this?' 'That's a pencil.'

พ่อแม่สามารถเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานโดยการใช้ของเล่นและพูดเฉพาะภาษาอังกฤษ โดยการ

learnenglishkids.britishcouncil.org

ถามคำถามและมีการโต้ตอบกัน

เมื่อเด็กเริ่มพูดได้ ในความเป็นเด็กนั้นพวกเขาจะใช้คำที่เป็นภาษาแม่รวมในประโยคภาษาอังกฤษ เช่น 'He's eating a plum.'"

เพราะว่าพวกเขายังไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของคำนั้นๆ หากผู้ใหญ่ตอบกลับเป็นประโยคภาษาอังกฤษทั้งหมด

เด็กก็จะสามารถเรียนรู้ศัพท์ ภาษาอังกฤษนั้น 'He's eating a plum. A plum.'

เมื่อไหร่ที่ควรจะช่วยแปล

ผู้ปกครองไม่ควรจะประเมินความสามารถในการเข้าใจของเด็กต่ำเกินไป พวกเขาสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ มากกว่าที่เขาพูดได้ใน ภาษาอังกฤษ

ในภาษาแม่ของพวกเขาเด็กเล็กจะเข้าใจคำบางคำที่พวกเขาเคยได้ยิน พวกเขาจะฟังและแปลความหมายจากภาษาท่าทาง ของผู้พูดและสิ่งแวดล้อมรอบตัวของพวกเขา เมื่อเทคนิค "parentese" ถูกใช้ พวกเขาก็จะทักษะเหล่านี้ถอดความหมายในภาษาอังกฤษ เช่นกัน

เมื่อเด็กต้องเรียนรู้เนื้อเรื่องและคำศัพท์ใหม่ๆ ในเวลาเดียวกัน ผู้ใหญ่อาจจะจำเป็นต้องแปลคำศัพท์เหล่านั้นให้เด็กเข้าใจ โดยอาจแค่ กระซิบบอกเท่านั้น และพูดภาษาอังกฤษต่อทันที

ไม่ควรแปลให้เด็กฟังมากกว่าหนึ่งครั้งเพราะเด็กจะเคยตัวและละความพยายามที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ด้วยตัวเองในคาบเรียนต่อไป

ช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ

ช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษอาจจะเป็นเพียงช่วงสองสามนาทีหรือสิบนาทีและเกิดขึ้นหนึ่งหรือสองครั้งในแต่ละวันขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ยิ่งมีการมีใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าไรการซึมซับในภาษาก็จะยิ่งเร็วขึ้นตาม

ระหว่างเรียนภาษาอังกฤษพ่อแม่ต้องให้ความสนใจกับเด็กอย่างเต็มที่โดยที่ไม่มีสิ่งรบกวนใดๆ เด็กเล็กๆ จะเริ่มชอบช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ เพราะช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นช่วงเวลาพิเศษที่ได้อยู่กับพ่อแม่

เด็กเล็กๆ จะมีกระบวนการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล พวกเขาต้องการรู้เหตุผลว่าทำไมต้องฝึกพูดภาษาอังกฤษ ในเมื่อพวกเขาและพ่อแม่ สามารถสื่อสารในภาษาแม่ได้อยู่แล้ว

พวกเขาจะรู้สึกว่ายากที่จะสลับการใช้ภาษาแม่มาเป็นภาษาอังกฤษไปมา ดังนั้นการกำหนดสถานการณ์จึงเป็นเรื่องสำคัญ เช่น 'In three minutes we are going to have our English time.' (อีกสามนาทีที่พวกเราจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษนะ) การสร้างสถานการณ์ สำหรับเวลาเรียนภาษาอังกฤษควรจัดในที่เฉพาะ เช่น 'Let's sit on the sofa. Now, let's talk in English.' (มานั่ง

บนโซฟาแล้วมาพูด เป็นภาษาอังกฤษกัน) เตรียมตัวโดยการเริ่มนับหรือร้องทำนองเพลงที่คุ้นเคยเป็นภาษาอังกฤษ ก็จะช่วยให้การสลับภาษาแม่มาเป็น ภาษาอังกฤษก่อนที่จะแนะนำกิจกรรมใหม่ๆ ต่อไปง่ายขึ้น

เด็กๆ จะเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเมื่อหัวข้อของการพูดเป็นเรื่องของกิจกรรมที่พวกเขารู้จัก

หากพวกเขาเข้าใจกิจกรรมและเนื้อเรื่องใน ภาษาแม่ของตัวเองแล้ว

พวกเขาจะรู้สึกมั่นใจและมีสมาธิในการทำความเข้าใจและสามารถที่จะนำภาษาอังกฤษมาใช้ได้

เมื่อการเรียนในห้องใช้เฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น

กิจกรรมที่ทำในชั้นเรียนควรจะไม่นานเกินไป

เพราะว่าเด็กไม่สามารถที่จะจดจ่ออยู่กับ

กิจกรรมนั้นๆ

ได้ไม่เหมือนกับภาษาแม่ของตัวเอง

การฟังแต่ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวจะทำให้รู้สึกเหนื่อยและล่าช้าได้